

Motion om energianläggningar

Sverige behöver mer hållbar energi för att möta klimatomställningen. Har vi en god energiproduktion kan vi även exportera till våra grannländer för att där motverka användning av exempelvis fossil energi, och samtidigt ge vårt land goda exportinkomster.

Vatten-, sol- och vindenergi är exempel på förnybara energikällor som utgör en stor del av vår energi- och elproduktion. Anläggning för produktion av dessa energislag har dock i många fall en stor inverkan på landskapet och omgivningarna. Vi har mött detta med krav på statliga tillstånd för dammar i älvar, anläggande av vindkraftparker och delvis för solenergiparker.

Många gånger kan dessa anläggningar bidra till intäkter för markägare och ge arbetstillfällen. Men ibland skapar planerna starka lokala opinioner som är mot projekten.

Med subsidiaritetsprincipen för ögonen är det viktigt att ge utrymme för dessa lokala inspel. Det är i kommunerna, som dessutom har planmonopol, som det finns kunskaper och förmåga att sammanväga olika lokala intressen för att på bästa sätt kunna ta ställning till var det är lämpligt att anlägga lokala energianläggningar.

När det gäller vindkraft är det tydligt att kommunerna har möjlighet att påverka lokaliseringar, men när det gäller solcellsparker är det mer otydligt. Där har knappt länsstyrelser möjlighet att helt stoppa en del projekt, möjligen utifrån kraftnätets utformning och möjlighet att ansluta till det.

I Uppsala finns ett gott exempel på en solcellspark inne i stadsdelen Fyrislund där fastighetsägaren Vasakronan använt en stor tomt för att uppföra solcellspaneler för elproduktion i väntan på trolig kommande exploatering / byggnation i området. I ett verksamhetsområde så stör inte detta särskilt mycket. Ett annat gott exempel är Mälarenergis solcellspark utanför Västerås längs E18. Ute på landsbygden finns stora möjligheter att uppföra solcellsparker. Vi var några kommunpolitiker som besökte Staffan Danielsson utanför Linköping och då berättade han att han tänkte uppföra solcellsparker på sin jordbruksmark men betonade samtidigt att det var på delar som saknade insyn från grannar och därmed inte störde någon.

I Uppsala däremot fanns planer på en stor solcellspark på åkrarna runt Funbo kyrka, längs väg 282. Alltså kulturhistorisk jordbruksmark späckad med fornminnen och med en tydlig agrar prägel som alla som kör igenom tydligt kan se. Just när det gäller solcellsparker är regelverket väldigt diffust – man behöver inte bygglov utanför detaljplanlagt område, och

kort sagt var både kommun och länsstyrelse fundersamma över hur man skulle kunna stoppa planerna.

Detta illustrerar att vi behöver ett tydligare regelverk för kommunernas roll när det gäller utbyggnad av energianläggningar. Jag är övertygad om att många kommuner är beredda att ta ett ansvar för en utökad energiproduktion, men samtidigt behöver olika lokala aspekter kunna beaktas i beslutsprocessen.

Jag föreslår därför

Att rikstinget ger partistyrelsen i uppdrag att verka för en utredning om hur kommunerna kan få större inflytande i utbyggnad av energianläggningar.

Jonas Segersam (KD)